

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi:

1. zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 2 901,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 24 maja 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 1 117 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;
3. nakazał zwrócić powodowi K. J. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 600 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zaskarżając wyrok w zakresie punktu 1 i 2 i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy tj.:

a/ art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną, newszechstronna, wybiórczą i fragmentaryczną ocenę materiału dowodowego i pominięcie okoliczności mających istotne znaczenie lub nie nadanie im odpowiedniej wagi w szczególności przez błędną ocenę rozmowy zgłoszeniowej prowadzonej pomiędzy pracownikiem pozwanego a poszkodowanym i przyjęcie, wbrew jej treści, że pozwany nie wykazał, aby faktycznie możliwym było użyczenie pojazdu zastępczego na warunkach korzystnych dla poszkodowanego, co, a zatem, że pozwany nie wykazał, że poszkodowany przyczynił się do zwiększenia szkody, błędna ocenę zeznań świadka A. Ś.;

b/ art. 232 § 1 kpc w zw. z art. 227 kpc poprzez uznanie, że pozwany nie wykazał, że z jego strony rzeczywiście możliwe było wynajęcie poszkodowanemu pojazdowi zastępczego za stawkę dobową 80 złotych brutto;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

a/ art. 354 § 2 kc i art. 16 ust 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez ich błędną wykładnię i nieprawidłowe przyjęcie, że osoba poszkodowana współpracowała z pozwanym w procesie likwidacji szkody oraz dopełniła ciężący na niej obowiązek zapobieżenia zwiększeniu szkody;

b/ art. 362 kc w zw. z art. 361 § 1 kc poprzez ich błędną wykładnię i nieprawidłowe przyjęcie, że w granicach normalnego następstwa szkody mieszczą się koszty najmu wynikające z faktury VAT, w sytuacji, gdy oferta pozwanego polegająca na bezpłatnym udostępnieniu samochodu zastępczego nie powodowała dodatkowych kosztów po stronie zobowiązanego do naprawienia szkody, a jednocześnie odpowiadała potrzebom poszkodowanego w związku z czasowym brakiem możliwości korzystania z własnego pojazdu.

W związku z podniesionymi zarzutami skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Wbrew zapatrywaniom strony apelującej, zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji

ustalenia i w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji w sposób właściwy zastosował również odpowiednie przepisy prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Za niezasadny uznać należy zarzut przekroczenia przez Sąd I instancji granicy swobodnej oceny dowodów, bowiem skuteczna obrona stanowiska skarżącego w tym zakresie wymagałaby wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego oraz brak jest wszechstronnej oceny wszystkich istotnych dowodów (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 1998 r. II UKN 151/98 - OSNAPiUS 1999/15/492; z 4 lutego 1999 r. II UKN 459/98 - OSNAPiUS 2000/6/252; z 5 stycznia 1999 r. II UKN 76/99 - OSNAPiUS 2000/19/732). Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 LEX nr 56906). Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sposób należyty wyjaśnił sprawę, a przeprowadzona ocena dowodów jest prawidłowa i odpowiada powyższym kryteriom. Apelacja pozwanego nie wykazuje uchybień w rozumowaniu Sądu które podważałyby prawidłowość dokonanej oceny. Naruszenie zasad swobodnej oceny dowodów nie może polegać na przedstawieniu przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, a tylko na podważeniu przesłanek tej oceny z wykazaniem, że jest ona rażąco wadliwa lub oczywiście błędna - czego, zdaniem Sądu Okręgowego, skarżąca we wniesionej apelacji nie uczyniła.

Należy podnieść, że obowiązujące przepisy regulujące odpowiedzialność odszkodowawczą, w szczególności art. 361 § 1 k.c., nie dają podstawy do automatyzmu przy orzekaniu o zwrocie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. W judykaturze akcentuje się przede wszystkim indywidualny charakter każdej sprawy, przez co należy rozumieć, że indywidualnie powinna być oceniana nie tylko zasadność refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego, ale i ich wysokość. Dobitnie zostało to wyrażone w uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, opubl. w OSN z 2012 r., nr 3, poz. 28), w której podkreślono, że „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej”. Korzystanie z samochodu stało się przy obecnym stanie rozwoju stosunków społecznych i gospodarczych standardem cywilizacyjnym. Możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego ma umożliwić poszkodowanemu zachowanie takiego standardu życia codziennego, jak gdyby wypadek nie miał miejsca. Z drugiej strony koszty wynajęcia samochodu zastępczego muszą być utrzymane w rozsądnych granicach, a ocena zasadności jego ponoszenia i wysokości podlega ocenie sądu tak, jak wysokość każdego innego roszczenia odszkodowawczego. Jakkolwiek poszkodowany nie jest obowiązany poszukiwać najtańszej oferty wynajmu, to jednak spoczywa na nim powinność zaniechania działań zwiększających szkodę (art. 363 k.c. i art. 354 k.c.), co wyraża się w zakazie generowania kosztów najmu pojazdu ponad niezbędny zakres. Jeżeli bowiem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu, zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, to koszty te (w zakresie nadwyżki) winny obciążać poszkodowanego. Jednakże w tym miejscu należy zwrócić uwagę, że w niniejszej sprawie problem sprowadza się do kwestii wysokości dziennej stawki za wynajem samochodu oraz możliwości zapewnienia poszkodowanemu pojazdowi zastępczego w dniu szkody. Z materiału dowodowego wynika, wbrew twierdzeniom apelującego, że w rozmowie telefonicznej podczas której poszkodowany zgłosił szkodę, pracownik pozwanego poinformował go tylko o możliwości zapewnienia samochodu zastępczego nie wskazując konkretnych firm i terminu dostarczenia pojazdu. Mając na uwadze, że uszkodzony samochód był jedynym w rodzinie poszkodowanego, nie można mu zatem uczynić zarzutu, że skorzystał z oferty powoda, w wyniku czego wieczorem został mu dostarczony pojazd zastępczy. Pozwany nie wykazał zatem, że faktycznie możliwym było użyczenie pojazdu zastępczego na

warunkach korzystnych dla poszkodowanego, dlatego, że ważna jest nie tylko kwestia kosztów wynajmu, ale również sprawności postępowania w zapewnieniu pojazdu zastępczego.

A zatem nie można zasadnie postawić poszkodowanemu zarzutu, że swoim działaniem przyczynił się do powiększenia szkody, co oznacza, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe i nie narusza wskazanych w treści apelacji przepisów.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację i orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 kpc.